

TIBO is een Friese of Groningse variant van TIBBE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Friese naam. Verkorting of vleivorm van een tweestammige Germaanse naam:

- 1] Het eerste lid 'ti-' is een verbastering van 'Diet-', 'Dit-', 'Thiad-', 'Thid-', 'Tiad-', 'Tid-', 'Tied-', 'Tiet-' enz. = 'volk'; meestal met de bijbetekenis van 'krijgsvolk';
- 2] het tweede lid '-be' duidt erop, dat het oorspronkelijk begon met een lipletter: 'b', 'p' of 'w'; mogen we dus beschouwen als een verbastering van een naam die met een lipletter begon. In aanmerking komen:
 - 2.1 '-bald' of 'bold' = 'dapper'; 'moedig'
Dus 'moedig onder het volk'.
Deze naam werd verlatijnt tot Theobaldus of verfranst tot Thibaud: hierin horen we '**Tibbe**' doorklinken.
 - 2.2 '-bert' of '-pert' = 'schitterend'
Dus 'schitterend onder het volk'

*

Theobaldus (ook **Thibaud** of **Thibault**) van **Provins** (ook **van Thann**) osb.cam., Salanigo bij Vicenza, Italië; kluizenaar; † **1066**.

Feest 30 juni.

Theobaldus werd in 1017 geboren en stamde uit het grafelijk geslacht van Brie, dat afkomstig was uit de Franse landstreek Champagne. Zijn ouders hadden voor hem een glansrijke carrière in gedachten in dienst van de koning. Op zijn zeventiende had hij het al tot ridder gebracht. Maar zelf verlangde hij het meest naar een godgewijd leven als kluizenaar en pelgrim. Samen met zijn vriend en metgezel Walter de Page, en begeleid door een gevolg dat bij zijn stand paste, ging hij op weg naar de abdij van Reims, die ooit nog door de heilige Remigius († 533; feest 1 oktober) was gesticht. De beide vrienden gaven de leden van hun gevolg geld om in een herberg te kunnen overnachten, terwijl ze er zelf voor kozen om in de abdij te blijven. Zodra ze alleen waren, huldten zij zich in oude lompen en trokken naar het oosten. In de plaats Pettinge, gelegen in Luxemburg, vonden zij een voorlopig onderkomen. Zij leefden als boerenknechten van eenvoudige handenarbeid, wat op zich al een teken was van grote nederigheid; immers door zijn hoge afkomst bezat Theobaldus het privilege zich van werk te onthouden, en voor zich te laten werken; wie werkte stond onder aan de maatschappelijke ladder.

Na drie jaar gingen de beide mannen blootsvoets op pelgrimstocht naar Santiago de Compostella in het noordwesten van Spanje: een tocht van bijna 1500 kilometer. Vandaar zetten zij hun reis nog altijd barvoets voort naar Rome; opnieuw zo'n 1000 kilometer. Toen zetten zij koers naar het Heilige Land, maar dat hebben ze nooit gehaald. Onderweg zijn ze in de Griekse havenstad Thessalonica blijven steken, omdat ze er een kerk aantroffen, die in puin lag, zodat er geen erediensten meer werden gehouden. Samen hebben ze hem in ere hersteld. Na terugkomst leefden ze als kluizenaars teruggetrokken in Salaniga vlakbij de Italiaanse stad Vicenza. Ze bouwden er naast een vervallen kapelletje twee hutjes. Daar ontving Theobaldus de priesterwijding. Niet lang daarna stierf Walter: 1059. Theobaldus sloot zich aan bij de camaldulenzen, een tak van de benedictijnen, maar bleef op zijn eenzame plekje wonen. Hij voedde zich met water, haver en een korst brood. Hij droeg een ruw haren boetekleed op het blote lijf en sliep op een kale plank.

Op de een of andere manier kwamen zijn ouders aan de weet waar hij verbleef. Ze zochten hem op. Zijn vader Arnout keerde na enige tijd weer naar huis terug, maar zijn moeder bleef om in zijn leven te delen. Niet lang daarna werd hij ernstig ziek. Na zijn moeder te hebben toevertrouwd aan de zorgen van een abt in de buurt, is hij gestorven, pas drieëndertig jaar oud.

Zijn lichaam werd overgebracht naar Ste-Colombe bij Sens. Provins bezit een belangrijke relikwie van hem. In Metz is de collegiale kerk aan hem toegewijd.

Ook de plaats Thann in de Elzas beroemt zich erop relieken van hem te bezitten.

Patroonheilige van Thann in de Elzas; van boeren, wijnbouwers (Champagne!), kolenbranders, schoenmakers en leerlooiers. Hij wordt aangeropen tegen koorts en onvruchtbaarheid.

In België heeft hij verschillende bedevaartsoorden: Marcourt-sur-Ourthe en Rendez in de provincie Luxemburg en Turnhout.

Hij wordt afgebeeld als priester (soms zelfs ten onrechte als bisschop) met boek; vaak heeft hij pelgrims om zich heen.